

[Erhard Jakobsen]

befolkningen til at spare, også en del af befolkningen, som måske ikke har for meget at bruge af i forvejen. Det er da rigtigt. Men det er nødvendigt, for det er dér, den store købekraft ligger. Ikke hos den enkelte, men ganget med et hundrede tusinde, to hundrede tusinde, fem hundrede tusinde mennesker bliver det en stor købekraft, og den købekraft er for stor målt i forhold til, hvad Danmark har råd til at købe i udlandet.

Centrum-demokraterne har ikke et øjeblik interesseret sig for – det sagde jeg allerede i går – hvordan dette virker i 1981, det har vi ikke stor interesse for, navnlig da erfaringerne fra tidligere viser, at overslag og beregninger, og det ved SV-regeringens medlemmer, kan man ikke lægge større vægt på. Det, vi siger, er, at vi er slået ind på den rigtige vej, og hvis man fastholder den kurs i en halv snes år – jeg understreger: i en halv snes år – så har vi en chance for at vende Danmarks situation til det bedre. Men ingen kan gøre det på ét år eller to år eller tre år, og derfor har vi rent ud sagt ikke interesseret os for, om ministeren har haft det ene tal eller det andet for 1980 og 1981, for det er ganske uden betydning. Det afgørende er: hvad stiller vi imod på længere sigt, og vil vi fastholde det? Det er dér, jeg håber, at et flertal i folketinget bestående af mange partier, uanset om dette anses for at være for lidt eller bedre osv., i hvert fald er indstillet på at fastholde denne linje i fremtiden, gerne forstærke den. Kun hvis den fastholdes over en årrække, er der overhovedet chance for, at det kan virke.

Det er med denne baggrund, centrum-demokraterne er gået ind i forliget og bliver mere og mere tilfredse med, at vi er gået med i dette forlig.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes virkelig, at det var en humoristisk tale, vi her hørte hr. Erhard Jakobsen holde. Han forklarede, at for 3 år siden blev der indgået et forlig og gennemført afstemninger her i folketinget, som havde 3 formål. Det er de samme 3 formål, dette forlig og denne afstemning har. Hvis vi tænker tilbage, så ved vi udmærket godt, det ved hr. Erhard Jakobsen også, at intet af de 3 formål blev opnået som følge af det forlig, der blev indgået for 3 år siden. Det var også det, hr.

Erhard Jakobsen forudså dengang, nemlig at intet ville blive opnået, og derfor stemte hans parti imod.

Men nu har han draget den konklusion, at eftersom det forlig, der blev indgået for 3 år siden, ikke gav noget resultat som følge af de virkemidler, man satte i gang, så vil han nu stemme for nøjagtig de samme virkemidler, for nu skal det nemlig give resultat. Forstå det, hvem der kan! 3 år er dog en periode, det er dog en årrække, og vi ved, at det forlig, som blev indgået for 3 år siden, i 1977, og som hr. Erhard Jakobsen dengang klogeligt stemte imod, ikke gav noget resultat med hensyn til de 3 formål, hr. Erhard Jakobsen nævnte.

Måske er venstre blevet fornuftigere, hvad ved jeg. Det er muligt, at centrum-demokraternes dumhed er omvendt proportional med venstres udvidelse af sine erfaringer, det kan da godt være. Det er måske en af konklusionerne, man kan drage af det humoristiske indlæg, hr. Erhard Jakobsen kom med. Ellers forekommer det mig totalt uforståeligt, at man nu i dette år, 1980, kan stemme for virkemidler, om hvilke man konstaterer, at de, som stemte for dem for 3 år siden, har fået en lang næse. De dueede ikke. Men nu duer de altså, muligvis fordi hr. Erhard Jakobsen har fået en åbenbaring. Jeg har ikke anden forklaring.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Min korte bemærkning er kun for at beklage, at hr. Gert Petersens velbekendte humoristiske sans i den grad er løbet af med ham, at han ikke har hørt efter. Hvor i alverden ved hr. Gert Petersen fra, at vi stemte imod? Det gjorde vi ikke. Vi stemte da for momsforhøjelsen, naturligvis. Hvad vi stemte imod, var de bilafgifter, der ikke er med denne gang. Det var derfor, vi stemte imod noget af det.

Men det er ganske uinteressant, om vi stemte for eller imod det. Det afgørende er, at naturligvis virkede det i 1977. Tingene var blevet endnu værre, om ikke man havde gjort det i 1977, og om ikke man havde gjort det igen i 1978 under SV-regeringen, for det gjorde man. Da forhøjede man moms en gang til, nemlig fra 18 pct. til 20 komma et eller andet, jeg husker ikke nøjagtig hvor me-